

PREDICA DE LA KREFELD
6 octombrie 2007, ora 19.30

de Ewald Frank

Am spus deja că suntem bucuroși că putem să ne adunăm pentru a auzi mesajul ceasului. Cum a spus și fratele nostru, fratele Branham a văzut și Mireasa din Europa. El a văzut și a menționat în special Mireasa din Elveția și Germania despre care a spus că a ieșit din cadență și că trebuie să fie adusă din nou în cadență. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru Cuvântul Lui sfânt, pentru tot ce a descoperit El, pentru toate făgăduințele, dar înainte de a intra pe scurt în acestea, dați-mi voie să spun că pentru mine este o mare bucurie că putem să tipărim acum în limba franceză, aici, în centrul de misiune. Cu multă osteneală, am reușit să avem gata scrisoarea circulară astăzi. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta. Fratele Taty din Bruxelles a lucrat la ea, sora noastră Gianina și toți cei care au lucrat, să fie binecuvântați de DOMNUL Dumnezeu.

Obiectivul nostru este să includem și limba spaniolă, astfel încât se ne putem îngriji de toată Europa și de toată lumea. Voi știți că predica din seara aceasta este transmisă în întreaga lume în șase sau șapte limbi. Toți frații și surorile ne pot asculta și pot primi Cuvântul DOMNULUI prin credință. Ce mă impresionează foarte mult și mă face recunoscător este faptul că în acest sfârșit de săptămână, vă pot da fiecăruia din voi o biblie. Totuși, e numai în limba germană. Voi știți toți cum arată noile traduceri. În acestea nu mai scrie „Cel Veșnic”, ci „Cea Veșnică”, la feminin. Nu mai scrie „Tatăl nostru care ești în ceruri”, ci „tăticul nostru”. Ce s-a întâmplat cu Biblia în germană nu s-a mai petrecut nicăieri pe pământ.

A fost pe inima mea să parcurg Biblia editată de Societatea Biblică din Stuttgart, care e considerată a fi cea mai bună, și ne-a luat cam trei luni și jumătate ca să mergem din capitol în capitol, verset după verset, pentru a o parcurge în întregime. Am început cu Noul Testament, apoi de la prorocul Isaia până la ceilalți proroci. Fiecare zi de marți, miercuri și joi cât am fost aici le-am dedicat DOMNULUI. În total, șase persoane au lucrat la ea și noi am făcut totul, aspectul, manuscrisul, pentru a o pregăti de tipar. Sunt mulțumitor și aș dori să vă dau fiecăruia câte o biblie, oricui dorește să aibă una. Nu știu dacă va fi posibil azi, deoarece vom avea cina

și spălarea picioarelor astă seară. Dacă nu, va fi mâine. Dar mâine vom avea botez, așa că am putea începe chiar în seara asta.

Am aici un semn de carte care a fost pus în această Biblie. Acolo este o fotografie cu râul Iordan, sub care am scris textul: „izvorul vieții pentru tot Israelul”. Probabil este singura țară de pe pământ care trăiește dintr-un singur izvor. Este aprovizionată cu apă dintr-un singur izvor. Nu mai este un al doilea. Atunci mi-a venit gândul că există doar un sigur izvor al Vieții și Îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima că putem veni la acest Izvor de Viață.

E posibil să ne ocupăm de câteva puncte care nu au fost traduse corect în alte limbi. Ne gândim, în deosebi, la traducerea englezească, King James, care este versiunea Bibliei cel mai citită pe pământ. Acolo sunt câteva puncte care nu au fost văzute și înțelese corect de către traducător. De exemplu, în traducerea engleză a textului din Efeseni 3.14 și 15, în special, scrie: „*din care își trage numele orice familie în ceruri și pe pământ*”. În fiecare traducere germană scrie: „*din care își trage numele orice paternitate în cer și pe pământ*”, nu familie. Și pe acest verset s-a construit învățătura Trinității și s-a vorbit despre familia din cer și apoi s-a scris despre ea. Am în birou articolul în care un teolog scrie despre familia din ceruri care a început cu doi, Tatăl și Fiul. Apoi aceasta s-a lărgit prin apariția îngerilor, heruvimilor și așa mai departe.

Voi știți că pentru mine Cuvântul lui Dumnezeu este cel mai important lucru de pe pământ. Noi am pus mult accent pe a corecta unele texte biblice și Îi mulțumim lui Dumnezeu că am reușit până acum și că putem distribui această Biblie cu conștiința împăcată. În locurile unde nu am putut schimba nimic, am pus măcar o notă de subsol în care am arătat cum scrie în original și în manuscrise. De exemplu, în Matei 28, am pus o mică notă de subsol din Biblia Nestle. În această biblie, în Matei 28.19 scrie: „*Mergeți în toată lumea și faceți ucenici din toate Neamurile, botezându-i în Numele Meu*”. Așa a ieșit din gura DOMNULUI nostru. Și când ei au început să introducă doctrina Trinității, au adăugat formula și, prin asta, au răspândit neclaritatea.

Pentru noi a fost important să putem pune măcar textul original în nota de subsol. Oricine are descoperirea, înțelege oricum textul din Matei 28.19. E mai bine să știți că am adăugat și textul grecesc, aici, în nota de subsol. Un alt punct este 1 Ioan 5.7. Acest text apare în cele mai multe traduceri, dar nu există în textul original. În această Biblie și, de fapt, în toate traducerile germane, scrie doar atât: „*și trei sunt care mărturisesc:*

Duhul, apa și sângele, și acești trei sunt una în mărturisirea lor". Și voi știți că în Biblia în limba engleză și toate celelalte traduceri este introdus un verset care sună așa: „și trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt”. Acest text nu este scris absolut deloc în original. Nu apare în traducerea germană. Avem, într-adevăr, o mare problemă pentru că unele au fost traduse din Vulgata și acolo este marea problemă.

Eu de fapt nu am vrut să vă împovărez sau să vă deranjez cu aceste lucruri. Dar pentru mine este atât de important să avem Cuvântul curat, pur și sfânt al lui Dumnezeu. Dacă ar fi fost scris cu adevărat că în ceruri sunt trei, atunci sunt trei. Ce să mai fac atunci? Atunci sunt trei în ceruri. Dar nu este scris așa, nu există în textul original. Există, însă, în traducerea engleză și în majoritatea traducerilor, dar nu există în Sfânta Scriptură, nu există în Septuaginta, nici în alte traduceri. Avem într-adevăr o mare problemă pentru că aceste texte care nu apăreau în manuscrisele originale au fost folosite mai târziu pentru a justifica, cumva, doctrina Trinității.

Un alt punct este cel din rugăciunea *Tatăl nostru*. Acolo scrie...și am aici biblia mea veche. Am lipit-o aici, în biblia mea: „și condu-ne astfel încât să nu cădem în ispită”. Nu scrie „și nu ne duce pe noi în ispită”! Dumnezeu nu poate fi ispitit și El nu ispitește pe nimeni. Dar oamenii o pot lua așa cum este scris aici. Și noi nu vrem asta. Și de aceea am pus acolo o mică notă de subsol cu forma corectă: „și condu-ne astfel încât să nu cădem în ispită”. Așa arată călăuzirea lui Dumnezeu.

Așa cum am spus, pentru mine, care citesc zilnic Cuvântul lui Dumnezeu începând din aprilie 1945 – și este un timp îndelungat din aprilie 1945. După ce ne-am refugiat, tatăl meu a deschis Biblia, a citit și Cuvântul a căzut în inima mea, iar Biblia a devenit cartea mea. Biblia a devenit cartea mea. Acum Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că am avut ocazia de retipări această Biblie într-o formă corectă. Dacă, de exemplu, în unele traduceri scrie că pe scaunul de domnie stătea Cineva, în original scrie că pe scaunul de domnia stătea Unul. Cuvântul *unul* se potrivește acolo.

Pentru că le văd pe surorile noastre dragi din Rusia, vă spun că cea mai mare neînțelegere este în 1 Timotei 2, ultimul verset, din care se poate naște impresia că o femeie este mântuită prin nașterea de copii. Am aici, în fața mea, traducerea noastră, și vă rog să ascultați cum este corect: „*Totuși, chiar dacă trece printr-o naștere dureroasă, ea va fi mântuită.*”

Nu va fi mântuită născând copii. Ce s-ar întâmpla cu bărbații atunci? Ar fi toți pierduți, dacă doar femeile ar fi mântuite prin nașterea de copii. Citiți în Biblia voastră, citiți în limba franceză. Citiți-o în Biblia voastră. Din acest verset, se poate deduce că o femeie este mântuită dacă dă naștere la copii. Dar nu e cazul. Mântuirea vine de la DOMNUL. Răscumpărarea vine prin sângele Mielului. Și de unde vine greșeala? Ea provine din faptul că versetele dinainte nu sunt citite. Aceasta este marea problemă. Versetele anterioare nu sunt citite și un verset este scos din context.

Haideți să citim de la v. 11: „*Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea*”. Despre femeie este vorba aici. V. 12 din 1 Tim. 2: „*Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere. Căci întâi a fost întocmit Adam, și apoi Eva. Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii. Totuși, chiar dacă trece printr-o naștere dureroasă, ea va fi mântuită, dacă stăruie cu smerenie în credință, în dragoste și în sfințenie*”. În Rusia și Norvegia există, într-adevăr, biserici și predicatori care bat la toate ușile și, dacă au trecut doi ani și nu s-a născut niciun copil, se poate întâmpla ca predicatorul să spună: „tu îți pierzi mântuirea”. Și asta doar pentru că Cuvântul lui Dumnezeu a fost înțeles greșit. Apoi, se exercită o presiune. Dumnezeu nu exercită presiune. Noi am fost puși în libertatea copiilor lui Dumnezeu, prin harul Său.

Haideți, acum, să ne întoarcem la câteva versete biblice. Eu sunt într-o mare așteptare înaintea lui Dumnezeu ca ceva puternic să aibă loc în mijlocul nostru, prin harul Lui. Toți să ne analizăm atitudinea noastră interioară față de Dumnezeu și Cuvântul Său, pentru că numai atunci când vom avea atitudinea corectă va putea Dumnezeu să ne vorbească, descoperindu-ne Cuvântul Său. În 1 Petru 1, citim această declarație minunată din v. 12: „*Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească*”. Oamenii lui Dumnezeu au vorbit mânați de Dumnezeu. Dumnezeu a vorbit prin ei, Sfânta Scriptură este Așa Vorbește DOMNUL. În timpul nostru, Dumnezeu a trimis din nou un proroc. De ce? Pentru că a promis-o. Vom reveni la asta.

Azi am adus cu mine un număr mare de extrase din Sfânta Scriptură. Extrase referitoare la promisiuni, la împliniri, la buna plăcere a lui Dumnezeu. Le-am notat aici. De 106 ori apare cuvântul „făgăduință”. Adevărata credință este ancorată în făgăduințe. Termenul „făgăduit” este

scris de 74 de ori. Dacă mergem înapoi la Avraam, acolo Dumnezeu a dat o făgăduință și apoi a împlinit-o. Dacă mergem la Galateni 3 și 4, vedem că în Isus Hristos toată sămânța lui Avraam este binecuvântată. Noi suntem copiii făgăduinței care cred și primesc Cuvântul făgăduinței. Exact de 80 de ori se vorbește despre împlinire și exact 183 apare cuvântul „împlinit”. Ce a promis Dumnezeu, se împlinește. El veghează asupra Cuvântului Său, iar când timpul a sosit, se întâmplă.

Noi ne-am dat toate silințele și nu doar am citit Biblia cuvânt cu cuvânt și verset cu verset, ci am citit-o cu o dorință interioară. V-am spus adineauri de cât timp citesc Cuvântul lui Dumnezeu, dar în acest scurt timp, să cugeți asupra întregii bibliei, este pur și simplu extraordinar. Este absolut extraordinar! Haideți să mergem mai departe la al doilea verset. 2 Petru 1. Citim v. 20 și 21: *„Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură”*. Asta am înțeles-o. Prorocia nu trebuie interpretată, ci trebuie văzută în împlinirea ei. Apoi vine această afirmație minunată: *„Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt”*. Dumnezeu a vorbit prin oameni și, de aceea, lucrurile spuse sunt Așa Vorbește DOMNUL.

În această scrisoare circulară am scris despre responsabilitatea pe care o are un om al lui Dumnezeu care a primit o chemare divină. Și credeți-mă că acesta este miezul chestiunii, întrucât numai acela care are o chemare directă care aparține de Planul de Mântuire – nu mă refer la slujbele din Biserică. Ele sunt slujbe din Biserică, și este scris că Dumnezeu a pus în Biserică diverse slujbe. De acest lucru nu trebuie să ne atingem. Aceasta rămâne așa. Dar dacă este vorba despre planul divin de mântuire, dacă e vorba despre ceva care trece dincolo de caracteristicile unei biserici locale și este în legătură cu planul de mântuire, atunci este nevoie de o chemare și o trimitere prin care apare o răspundere înaintea lui Dumnezeu. Noi am scris că toți oamenii lui Dumnezeu care au avut o chemare și o trimitere divină au avut o sarcină specifică și o responsabilitate înaintea lui Dumnezeu.

Moise a avut o răspundere înaintea lui Dumnezeu. Toți prorocii au avut-o, Ioan Botezătorul a avut-o, Pavel a avut-o, Ioan de pe insula Patmos a avut-o pentru a scrie ce a văzut și ce i-a fost descoperit. La ce ne-ar folosi să știm ce fel de responsabilitate au avut toți care și-au încheiat slujbele cu multă vreme în urmă, dacă nu am ști că Dumnezeu și-a împlinit promisiunea Sa și, înainte de ziua DOMNULUI cea mare și

înfricoșătoare, care va arde ca un cuptor și în care cei mândri vor fi ca miriștea, Dumnezeu a dorit să trimită un proroc. Toți oamenii râd de noi din această cauză. Cine crede vestirea noastră? Cine crede făgăduința? Cine a văzut împlinirea? Cine are parte de ce a avut loc în această slujbă puternică?

Dumnezeu știe dacă aceasta se potrivește aici, dar o spun repede. Nu avem doar promisiunea că Dumnezeu va trimite un proroc adevărat, ci avem și anunțul, mai ales în Matei 24, că vor apărea mulți proroci falși și hristoși mincinoși. În legătură cu asta, am făcut recent comparația cu Saul. Saul a fost un uns. Samuel l-a uns. Când fratele Branham vorbește despre unșii din timpul sfârșitului spune că aceeași ungere vine peste cei buni și peste ceilalți. Este aceeași ungere. Dar esența din 1 Samuel 15 este că Saul a fost neascultător, iar DOMNUL l-a învinuit în v. 11 că nu a dus la îndeplinire porunca Lui. „Ai fost uns, ai fost pus împărat, ai primit o trimitere, dar nu ai îndeplinit-o în mod corect, exact.” Apoi, a urmat lepădarea.

Voi o puteți citi în 1 Samuel 15.13, unde Saul a spus: „*Am păzit Cuvântul DOMNULUI*”. Era de părere că a îndeplinit porunca DOMNULUI. Am spus-o duminica trecută în Zürich: dacă i-am putea întreba pe toți carismaticii renumiți ai lumii, dacă i-am putea întreba: „ați dus voi la îndeplinire Matei 28, marea trimitere conform Matei 28, Marcu 16, Luca 24, Ioan 20?”. Și vă garantez că toți, fără excepție, vor răspunde: „da, noi am împlinit marea trimitere!”.

Puteți începe cu cel mai mare evanghelist și vă puteți opri la cel mai mic și toți vor spune ca Saul: „am împlinit porunca DOMNULUI”. Ei se referă la ea și spun: „Isus Hristos ne-a poruncit să mergem în toată lumea!”. Da. Și asta nu a fost tot. Care este datoria noastră? Datoria noastră este de a citi cum a fost îndeplinită Marea Trimitere pentru a vedea dacă avem descoperirea, dacă suntem ascultători, dacă facem ce ne-a poruncit DOMNUL. Puteți citi Fapte 2.38,39. Acolo, Petru a îndeplinit Marea Trimitere. În Fapte 8.16-18 a fost Filip. În Fapte 19 a fost Pavel.

Apoi, ar trebui pusă întrebarea din Romani 6.3: „*Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui*”. Niciunul din acești oameni nu poate spune acest lucru, pentru că ei resping botezul în Numele DOMNULUI Isus Hristos și, totuși, sunt de părere că au împlinit corect marea trimitere a DOMNULUI. Dar nu este așa. Ungerea a fost sau este peste ei, dar executarea nu este în acord cu Cuvântul. După asta, necredința și neascultarea se arată. Apoi, DOMNUL

va spune azi ca și atunci: „neascultarea este ca păcatul vrăjitoriei, iar împotrivirea [în limba germană: *incăpățănarea* sau *voia proprie*] este ca închinarea la idoli”. Apoi vedem ce le spune DOMNUL în Matei 7.21 celor care vin la El și spun: „Nu am prorocit noi în Numele Tău și nu am scos noi draci în Numele Tău, nu am făcut mari semne și minuni?”. Și DOMNUL nu are încotro, ci trebuie să le spună: „Depărtați-vă de Mine, voi lucrători ai fărădelegii!”. Nu este o altă cale.

Frați și surori, aici noi nu judecăm, dar Cuvântul lui Dumnezeu trebuie lăsat acolo unde este. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să conteze. Nu putem face compromisuri. Este responsabilitatea noastră înaintea lui Dumnezeu. Mesajul ceasului și toate subiectele incluse în el, Dumnezeirea, botezul, cina DOMNULUI, totul este cuprins în Mesajul acestui ceas. Nu învățături speciale, ci adevărata învățătură a Sfintei Scripturi.

Dacă am ajuns până aici, la sărbătorirea în această seară a cinei DOMNULUI, și aici nu sunt decât înțelegeri greșite. Cine spune că trebuie să transform vinul în sânge? Cine spune că trebuie să transform pâinea în Trupul DOMNULUI? Ceea ce există nu mai trebuie să se preschimbe mai târziu. Cine citește Ioan 6 va afla cât de des vorbește DOMNUL nostru despre faptul că El este Fiul Omului, și că oricine mănâncă trupului Lui și bea sângele Lui...ce vrea El să spună prin asta? Viața este în sânge. Ascultați. Viața este în sânge. „De aceea, dacă Mă primiți așa cum sunt, în plinătate, dacă beți sângele Meu...” DOMNUL nostru a băut din rodul viței, El nu a vărsat vinul, ci Și-a vărsat sângele pe crucea de la Calvar. Conform Evrei, a intrat cu sângele Lui în Locul Prea Sfânt pentru oferi o jertfă desăvârșită.

În Ioan 6.51 scrie, de exemplu „*Eu sunt Pâinea Vie care S-a pogorât din cer*”. El este. „*Eu sunt Pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea, pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.*” Trebuie citite toate versetele. În Ioan 6.52 scrie: „*La auzul acestor cuvinte, Iudeii se certau între ei, și ziceau: „Cum poate omul acesta să ne dea trupul Lui să-l mâncăm?”*”. Ei gândeau firește și nu înțelegeau înțelesul supranatural pe care l-a exprimat DOMNUL aici. În v. 53 scrie: „*Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.* V. 54. „*Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi*”. Să mai citim două versete. V.55: „*Căci*

trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură". V.56: „*Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, rămâne în Mine, și Eu rămân în el*".

Asta trebuie să aibă loc înaintea cinei. Cina DOMNULUI este o cină în amintirea celor întâmplate pentru noi pe crucea de la Calvar, că DOMNUL nostru S-a dat cu totul la moarte ca noi să avem în El răscumpărarea completă prin sângele Lui, ca noi să Îl primim cu totul.

Așa cum am spus deja, viața este în sânge încă de la început, după cum scrie în Levitic 17.11: „*Viața trupului este în sânge*". Noi am avut nevoie de viața divină care era în sângele Mielului lui Dumnezeu. De aceea, noi îl primim pe El. O mai spun o dată: cina DOMNULUI este o cină în amintirea celor făcute de DOMNUL pentru noi. Să o citim împreună din Matei 26, și vă rog fiți atenți la ce scrie aici. Matei 26.28: „*căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*". A fost vinul vărsat din pahar? Nu. Sângele Lui a fost vărsat pentru iertarea păcatelor multora. Ca să nu mai rămână nicio neînțelegere, în v. 29 scrie: „*Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu*". Cu siguranță ei nu au băut sângele Lui însuși. Apoi, vine preotul, face câteva cruci și crede că vinul se transformă în sânge. Dar asta nu e corect.

În toată lumea, după așa numita *transsubstanțiere*, se poate gusta vinul înainte și după, iar gustul este același. Nu s-a întâmplat nimic! Absolut nimic! De ce spun astea? Pentru a avea claritate. În acest loc nu trebuie să rămână nimic din ce aparține de învățăturile bisericii romane sau de bisericile protestante. Aici nu se schimbă nimic, totul rămâne așa cum este, dar voi sunteți schimbați. Eu sunt schimbat. Noi am primit ce a pregătit Dumnezeu pentru noi în Isus Hristos, DOMNUL nostru.

În Marcu 14 avem din nou afirmațiile clare ale DOMNULUI nostru referitoare la Cina DOMNULUI. V. 23: „*Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, și au băut toți din el. Și le-a zis (referindu-se la sângele Lui): „Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți*". Și aici DOMNUL mai spune: „*Adevărat vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viței, până în ziua când îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu*". De ce o spun aici? Toți care știu câte ceva despre asta, știu că atunci când preotul face transsubstanțierea, oamenii cad pe genunchi, își fac cruce, se roagă înaintea ostiei care acum a devenit trupul DOMNULUI. Nu e. E tot

ce a fost înainte. Nimic altceva. Dar oamenii sunt înșelați în ce privește învățătura despre Dumnezeu, botez, cina DOMNULUI. Totul a fost schimbat. Nimic nu a fost lăsat în original.

Dați-mi voie să o spun aici repede: din zilele Reformei, Dumnezeu și-a descoperit Cuvântul Lui tot mai adânc, de fiecare dată, Duhul lui Dumnezeu dădea tot mai multă lumină, prin harul Său. Prin ultimul Mesaj am fost aduși exact la început. Și așa cum am spus-o deseori, ultima predică trebuie să fie cum a fost prima, ultimul botez trebuie să fie cum a fost primul, ultima cină cum a fost prima. Trebuie să fim aduși înapoi la ordinea divină și acesta este Mesajul restituirii, al corecturii. Pentru aceasta, fratele Branham a fost trimis într-un mod extraordinar, prin harul lui Dumnezeu, printr-o chemare, printr-o însărcinare, ca să ne vestească din nou Cuvântul original și voia lui Dumnezeu, pentru a chema Biserica afară din toate tradițiile religioase, pentru a o separa, purifica, pentru a o sfinți, ca să putem fi o adevărată proprietate a DOMNULUI nostru.

Acum, cele două versete din 1 Corinteni 10. Aici ni se vorbește foarte clar cu privire la cina DOMNULUI. 1 Cor. 10.14: *„De aceea, preaiubiții mei, fugiți de închinarea la idoli. Vă vorbesc ca unor oameni cu judecată: judecați voi singuri ce spun...”*. Judecați voi! Pavel, marele om al lui Dumnezeu, spune: „judecați voi înșivă, nu o luați doar pentru că o spun eu, judecați voi, așezați-o conform Scripturii”. V. 16: *„Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? V. 17: „Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine”*. Aici este răspunsul. Răspunsul este în Cuvântul lui Dumnezeu. Tot ce a spus DOMNUL nostru în Matei, Marcu, Luca, Ioan trebuie să fie îndeplinite, exact ca în cazul mării trimiteri, al botezului. Nu să spui doar: „mergeți și botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt”. Trebuie să ai descoperirea, trebuie să mergi acolo unde este împlinirea. Același lucru este și cu cina DOMNULUI. Trebuie mers la executarea ei practică.

Să citim din 1 Cor. 11, doar câteva versete. 1 Cor. 11.23-26: *„Căci am primit de la DOMNUL ce v-am învățat; și anume că, DOMNUL Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o, și a zis: „Luați, mâncați”. Ascultați cu atenție! „Acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.” Tot astfel, după cină, a luat paharul, și a zis: „Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul*

acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.” Pentru că ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea DOMNULUI, până va veni El”. Este vorba despre viața care era în sânge, care este în sânge. Este vorba despre părtășia pe care o avem cu Dumnezeu și unii cu alții. Așa cum este o singură pâine, noi compunem toți un singur trup. Așa cum pâinea este frântă, așa suntem noi mai multe mădulare ale aceluiași Trup al DOMNULUI.

Apoi, mai avem și spălarea picioarelor. Pentru toți cei care nu sunt familiarizați cu aceasta este scris într-adevăr în Ioan 13, că DOMNUL nostru a spălat picioarele ucenicilor. Petru nu a vrut să i se spele picioarele, dar apoi DOMNUL a dat porunca că trebuie să fie făcută. Citim apoi din Ioan 13.12: *„După ce le-a spălat picioarele, și-a luat hainele, S-a așezat iarăși la masă și le-a zis: „Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu? Voi Mă numiți „Învățătorul și DOMNUL”, și bine ziceți, căci sunt. Deci, dacă Eu, DOMNUL și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora”.* Are cineva vreo întrebare? Nu cred să aibă. Judecați voi înșivă dacă ce a spus DOMNUL este corect. Judecați voi înșivă dacă avem dreptul să facem asta.

Un predicator penticostal mi-a spus în urmă cu aproape 55 de ani: *„pentru mine este suficient dacă îmi lustruiești pantofii”.* Nu. Pentru mine nu e suficient. Pentru mine este suficient numai atunci când facem ce ne-a poruncit DOMNUL. Eu nu pot și nu îmi permit să îmi bat joc de Cuvânt, nu am fost chemat la asta, ci am fost chemat să predic Cuvântul sfânt așa cum ne-a fost lăsat. Mai spunem și că dacă unora nu le-a fost descoperit în acest fel, să nu vă simțiți forțați, presați, nu judecați, lăsați-o deoparte și spuneți doar: *„Iubitule DOMN, dă-mi înțelegerea despre asta”.* Și apoi se va întâmpla. În versetul următor citim: *„Deci, dacă Eu, DOMNUL și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu. Adevărat, adevărat, vă spun, că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis”.* V. 17: *„Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi, dacă le faceți”.*

Da. Acum o știm, acum o știm, iar fericirea și bucuria sunt pentru aceia care acționează în consecință. Să mai spunem încă o dată: dacă nu vă e clar de prima dată, a doua sau a treia oară vă va fi clar cu siguranță. Dar așa a făcut-o DOMNUL, așa a poruncit-o El și a spus că ne dă o pildă. Să întreb ce rost are? Este vorba numai despre ascultare, de a-l vedea pe fratele tău ca mai mare decât tine, lucrul pe care îl facem oricum, și să-i

speli picioarele și să spui: „Iubite DOMN, binecuvântează aceste picioare ca să poarte Cuvântul Tău, ca să poarte mărturia Ta, fă-le o binecuvântare peste tot unde merg”. Te poți ruga pentru cel căruia îi speli picioarele.

Să facem un rezumat. Ascultarea este mai bună decât orice jertfă. În cazul lui Saul, mai cu seamă, el a cruțat niște animale și a crezut că lucrează într-un mod foarte evlavios făcând asta. Prin asta, el însuși nu a adus nicio jertfă, dar DOMNUL i-a spus: „ascultarea este mai bună decât jertfele”. Să o spunem foarte clar: cea mai mare ungere, cea mai mare slujbă, cele mai mari semne și minuni, cea mai mare confirmare nu sunt de nici un folos nimănui, căci numai cel ce face voia lui Dumnezeu în supunere față de Cuvântul Lui rămâne în veac. Deci, DOMNUL Dumnezeu să ne dea harul, să ne dea puterea să sărbătorim cina DOMNULUI în deplina libertate a Duhului, fără nicio forțare sau presiune, în siguranța fericită că DOMNUL nostru și Mântuitorul nostru, ca Miel al lui Dumnezeu, Și-a dat viața și sângele pentru noi pe crucea de la Golgota. A plătit prețul răscumpărării noastre, prin care s-a împlinit cuvântul: *„Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine”*. Toate păcatele noastre au fost iertate, El le-a dus departe. Suntem liberi, suntem răscumparați și putem sărbători cina DOMNULUI prin credință, știind că El, ca Mare Preot, a intrat cu sângele Lui sfânt în Locul Prea Sfânt și mijlocește pentru noi.

Dacă cercetându-vă, în rugăciune, găsiți ceva la voi, spuneți-o lui Isus, spuneți-o lui Isus! În Biserica lui Isus Hristos nu există o slujbă de mărturisire a păcatelor. Pur și simplu nu există. Isus Hristos este singurul Mare Preot. În Biserica Dumnezeului celui viu nu există un scaun de spovedanie, nici o persoană căreia să te mărturisești. Niciuna din cele două nu există. Acestea există doar acolo unde oamenii stăpânesc asupra altor oameni. Nu este nicio cameră de mărturisire, niciun duhovnic, ci noi avem legătura cu Isus Hristos. Noi am primit-o. El este mijlocitorul noului legământ, El este Marele Preot care mijlocește pentru noi, El a fost ispitit în toate ca tine și ca mine și, astfel, a devenit un Mare Preot credincios.

Frați și surori, în timp ce ne cercetăm pe noi înșine, nu vă gândiți la alții, nu vă gândiți la alții. Veniți simplu înaintea DOMNULUI, cercetându-vă pe voi înșivă. Dar vă rog, nu mergeți înapoi cu 30-40 de ani, lucrurile acestea au fost iertate și uitate de multă vreme. Vă rog, nu scoateți trecutul la suprafață mereu și mereu. S-a dus, a fost aruncat în marea uitării pentru totdeauna, în marea dragostei lui Dumnezeu. Și dacă

vă revine vreo amintire, aduceți-o DOMNULUI și uitați-o! El a uitat-o oricum cu multă vreme în urmă. Înainte să Îl chemăm noi, El va răspunde. Binecuvântat să fie Numele DOMNULUI!

Am înțeles noi că credința și ascultarea aparțin una de cealaltă? Necredința și neascultarea, de asemenea, aparțin una de alta. Pretenția cuiva că a păzit Cuvântul DOMNULUI nu ajută nimănui. Cu adevărat, nu ajută pe nimeni. Trebuie să fie cercetată cu Scriptura și atunci putem afla dacă am îndeplinit corect și în întregime porunca DOMNULUI, prin harul Lui.

Să mai accentuăm încă o dată că Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham pentru acest scop înalt și sfânt, ca Mireasa Lui din toate popoarele, limbile și națiunile să fie chemată afară din orice confuzie și eroare, din orice tradiție religioasă, din tot ce ne lega și ne ducea în eroare. Ea este chemată afară, adusă înapoi la Cuvânt, aparținând total DOMNULUI până trăiește desăvârșirea, până ajunge de la credință la vedere. A LUI, Dumnezeului Atotputernic, care ne-a cercetat și în acest timp, într-un fel plin de har, să fie mulțumirea! Și o spun aici, după cum am scris și în scrisoarea circulară: cea mai mare responsabilitate a tuturor timpurilor a avut-o fratele Branham, pentru că toți ceilalți au adus o anumite parte. Moise a avut vremea lui și însărcinarea lui, Ilie, la fel, toți prorocii, Ioan a avut timpul lui și trimiterea lui, Petru, Pavel, la fel. Însărcinarea fratelui Branham a fost să le cuprindă pe toate, să le aducă, să le descopere, din Geneza până în Apocalipsa 22 și, prin asta, să conducă Biserica în Locul Prea Sfânt, ca DOMNUL să ne poată vorbi prin Cuvântul Lui sfânt și descoperit. Prin asta El va veni la dreptul Lui, atingând scopul cu Biserica Mireasă.

A Dumnezeului nostru să fie lauda! Vă pot asigura în Numele DOMNULUI că EL, CEL care a început, va și încheia. Și azi se vor petrece mari lucruri în toți cei care cred din toată inima. DOMNUL Dumnezeu să ne binecuvânteze și să fie cu noi în Numele sfânt al lui Isus. Amin. Haideti să ne ridicăm. Le rugăm pe surorile noastre să cânte un cântec și vom pregăti masa pentru cina DOMNULUI. Poate cântăm *Așa cum sînt*.